Dosarul nr. 2-1849/2023 /2-23107473-38-2-26072023-1/

**H O T Ă R Î R E**
În numele Legii

Pronunţată public la **18 ianuarie 2024** în mun. Orhei
Hotărâre întocmită integral la **28 februarie 2024**

Judecătoria Orhei (sediul Central)
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Eugeniu Ciubotaru
grefiere Marilena Nasalciuc

cu participarea reprezentantului reclamantei, societatea pe acțiuni „Regia Apă Canal-Orhei”, angajatul Alexandru Siminica, împuternicit prin procura nr. 01.01 din 03 ianuarie 2024, a pârâtului Tudor Stăvilă și a reprezentantului său, avocatul Sergiu Jumbei, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA, nr. 1886122 din 20 decembrie 2023, dar în lipsa copîrîtelor Ala Raevschi, Cristina Stavila și Victoria Stavila, care au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor, -

în sediul instanței, în ședință publică, în limba de stat și în procedură contencioasă a judecat pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea pe acțiuni „Regia Apă Canal-Orhei” împotriva lui Tudor Stăvilă, Ala Raevschi, Cristina Stavila și Victoria Stavila cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, -

**a c o n s t a t a t :**

**Argumentele părților procesului:**

La 26 iulie 2023, societatea pe acțiuni ”Regia Apă Canal-Orhei” s-a adresat Judecătoriei Orhei (sediul Central) cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Tudor Stăvilă prin care a solicitat încasarea sumei de 44177,40 lei cu titlu de datorie la plata serviciilor publice de aprovizionare cu apă potabilă și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1325,32 lei.

În motivarea pretențiilor respective, a indicat că pe parcursul unei perioade îndelungate, „Regia Apă Canal-Orhei” SA în calitate de operator, a prestat serviciul public de alimentare cu apă potabilă și de canalizare către Tudor Stăvilă, în calitate de consumator.

Suplimentar, a remarcat că a prestat serviciile publice de alimentare cu apă potabilă și de canalizare la adresa din mun. *****, în sumă de 44177,40 lei, fiind depistată scurgerea după contor.

A menționat că la 21 ianuarie 2022, reprezentanții „Regiei Apă Canal-Orhei" SA s-au deplasat la fața locului, la imobilul situat în mun. *****/1. La fața locului, a fost întocmit Actul nr. 1 din 21 ianuarie 2022 prin care s-a constatat scurgere de apă după contor pe rețeaua de alimentare cu apă, amplasată pe teritoriul imobilului, ce aparține lui Tudor Stăvilă, în volum de 2727 $m^3$.

Facturarea pentru serviciile de alimentare cu apă potabilă și de canalizare s-a efectuat în baza indicațiilor contorului tip LXH 15S, nr. 001381, la momentul citirii de către operator a indicațiilor de pe contor, acesta înregistra un volum de 2727 $m^3$.

A specificat că la 27 ianuarie 2022, a avut loc Comisia Specială din cadrul SA „Regia Apă Canal-Orhei", care activează în baza Regulamentului intern și a fost examinat Actul nr. 1 din 21 ianuarie 2022. În cadrul ședinței, Comisia a decis „de ieșit la fața locului și de stabilit modalitatea de deconectare. De inclus la calcul volumul de apă înregistrat pe contor în mărime de 2727 $m^3$ în sumă de 44177,40 lei și de prezentat nota informativă de la reprezentantul secției de apă referitor la scurgerea produsă". Astfel s-a efectuat calculul spre achitare în sumă de 44177,40 lei, pentru prestarea serviciului public cu apă.

A conchis că Tudor Stăvilă a încălcat prevederile legale și nu a achitat plata pentru servicii în termenul stabilit în contract. Astfel, datoria pârâtului a constituit suma de 44177,40 lei.

A mai menționat că reprezentanții „Regiei Apă Canal-Orhei" SA au încercat de câteva ori să deconecteze pârâtul de la serviciul public de alimentare cu apă potabilă și de canalizare, pentru datoria neachitată, însă nu a avut acces pe teritoriul imobilului amplasat în mun. *****/1, fapt constatat prin Actul nr.1 din 15 aprilie 2022.

A indicat că prin notificarea nr. 269-06 din 09 iunie 2023, remisă lui Tudor Stăvilă, reclamanta a intervenit cu solicitarea executării benevole extrajudiciare a datoriei în sumă totală de 44177,40 lei. Totodată, pârâtul a fost avertizat privind eventualitatea intentării unei proceduri civile în instanța de judecată cu privire la recuperarea silită a sumelor revendicate, însă reacții din partea pârâtului la pretenția formulată nu s-au manifestat.

Într-un final, a susținut că dat fiind faptul că societatea pe acțiuni "Regia Apă Canal-Orhei" este un agent economic, ce gestionează patrimoniul public și prestează servicii comunale populației de aprovizionare cu apă potabilă și canalizare, iar neachitarea plăților de către consumatori influențează negativ asupra activității întreprinderii, a solicitat încasarea din contul pârâtului Tudor Stăvilă în beneficiul societății pe acțiuni "Regia Apă Canal-Orhei" a sumei 44177 lei și 40 bani, ce constituie datoria la plata serviciilor publice de aprovizionare cu apă potabilă și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1325 lei și 25 bani.

În partea ce ține de motivarea în drept a acțiunii, reprezentantul reclamantei a făcut referire la prevederile art. 776, 992 din Codul civil al Republicii Moldova, art. art. 17, 23 , 26 din Legea cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, pct. 67 din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementarea în Energetică nr. 355/2019 din 27 septembrie 2019.

La 25 septembrie 2023, pârâtul Tudor Stăvilă a depus referință asupra cererii de chemare în judecată înaintată de SA „Regia Apă Canal-Orhei" cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În cuprinsul acesteia, a indicat că acțiunea înaintată de către reclamantă este abuzivă și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției sale, a mai remarcat că imobilul din mun. Orhei, str. Renașterii Naționale 24/1 este nelocuit din anii 2007-2008, după decesul lui Boris Stăvilă. A menționat că coproprietari ai imobilului sunt încă 3 persoane, care însă nu locuiesc la adresa indicată.

A reiterat că nu deține contract de prestare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare cu reclamanta.

A punctat că potrivit prevederilor pct. 53 din Hotărârea ANRE nr. 271/2015 din 16 decembrie 2015 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, abrogat prin Hotărârea ANRE nr. 355/2019 din 27 septembrie 2019, dacă moștenitorul refuză să achite datoriile și să încheie contractul de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare, operatorul este în drept să deconecteze instalațiile interne de apă și de canalizare de la sistemul public de alimentare cu apă și canalizare. Respectiv, reclamanta nu a solicitat încheierea contractului cu pârâtul și nici nu a deconectat locul de consum de la rețeaua publică de alimentare cu apă.

A susținut că alegațiile reclamantei despre pretinsa prestare a serviciului public pârâtului pe parcursul unei perioade îndelungate de timp nu sunt fondate, deoarece la adresa indicată nimeni nu locuiește.

Tudor Stăvilă a accentuat că reclamanta a invocat în cererea de chemare în judecată că a prestat și servicii de canalizare în pofida faptului că au avut scurgeri de apă de la rețeaua internă, de după contor. Astfel „Regia Apă Canal-Orhei" a invocat în cerere despre aplicabilitatea art. 26 alin. (1) din Legea nr.303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, potrivit căruia volumul de apă furnizat consumatorului și volumul de apă uzată evacuată în sistemul de canalizare și recepționate de către operator se determină în baza indicilor înregistrați de contorul de branșament. În acest context, a atras atenția că factura înaintată de reclamantă conține și suma serviciilor de canalizare, dar care nu este specificată în actul de verificare contabilă.

A mai evidențiat că contorul amplasat pe teritoriul său, pe care reclamanta l-a indicat drept sursă de constatare a pretinsului volum de apă consumat în mărime de

2727 $m^3$, nu a fost supus testării metrologice. Astfel, datele indicate de către acest contor nu pot fi considerate veridice și nu pot fi puse la baza evidenței și facturării serviciului public.

A remarcat că în acest context în septembrie 2022, a depus la sediul reclamantei o solicitare privind anularea facturii de plată nr. 304628, eliberată pe numele lui Tudor Stăvilă pentru pretinsul consum al apei în luna ianuarie 2022, într-un volum de 2727 $m^3$, în sumă de 44177,40 lei, deoarece factura nu conține date verifice, ceea ce contravine Legii nr. 303/2013 privind sistemul public de alimentare cu apă și de canalizare; Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare aprobat prin Hotărârea ANRE nr.355/2019 din 27 septembrie 2019 și Legii nr.19/2016 a metrologiei.

A susținut că contorul instalat la locul de consum din mun. *****, ap. 1 nu corespunde rigorilor legale, deoarece perioada valabilității metrologice a acestuia a expirat în anul 2018, adică 5 ani după ultima testare metrologică.

Tudor Stăvilă a mai invocat că în conformitate cu actul nr. 1 din 21 ianuarie 2021, reprezentantul reclamantei a constatat scurgerea de apă de după contorul instalat în căminul de vizitare din ograda pârâtului. Astfel, reprezentantul reclamantei a pătruns în ogradă fără acordul lui Tudor Stăvilă.

Prin urmare actul nr. 1 din 21 ianuarie 2021 este întocmit unilateral de către reprezentantul reclamantei în lipsa pârâtului, ceea ce contravine prevederilor art. 52 alin. (2) -(3) din Legea nr. 75/2015 cu privire la locuințe.

În cadrul ședintei de judecată din 20 decembrie 2023, prin încheiere protocolară, au fost atrași în proces, în calitate de copârâte persoanele fizice Victoria Stavila, Ala Raevschi și Cristina Stavila.

Reprezentantul reclamantei „Regia Apă Canal-Orhei” SA, angajatul Alexandru Siminica, în cadrul ședinței de judecată, reiterând argumentele din cererea de chemare în judecată, a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Atît pârâtul Tudor Stăvilă, cît și reprezentantul său, avocatul Sergiu Jumbei, în ședința de judecată au pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind vădit neîntemeiată.

Copârâtele Ala Raievschi, Victoria Stavila și Cristina Stavila, în ședința de judecată nu s-au prezentat, însă au depus cereri de examinare în lipsă a cauzei. Concomitent, au solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.46;50;51).

**Aprecierea instanței:**

Audiind participanții la proces, studiind materialele pricinii, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea ca neîntemeiată din următoarele considerente de fapt și de drept.

Art. 239 Cod de procedură civilă prevede că hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În ședința de judecată s-a constatat fără echivoc că din actele de verificare a decontărilor reciproce, anexate de către societatea pe acțiuni ”Regia Apă Canal-Orhei”, rezidă că pînă în lunile mai - ianuarie ale anului 2020, la contul nr. 304628, înregistrat pe cet. Boris Stăvilă (decedat) nu erau înregistrare datorii față de reclamantă, iar în luna ianuarie 2022, restanța pentru serviciile de aprovizionare cu apă, echivalau cu suma de 44177,40 lei, care nu a fost achitată nici pînă în prezent (f.d.5).

Prin Actul nr. 1 din 21 ianuarie 2021, întocmit de reprezentanții SA „Regia Apă Canal-Orhei”, se constată că „în urma verificării rețelelor de distribuție ale apei, pe str. Renașterii Naționale, nr. 24, în căminul din ogradă, s-au depistat scurgeri după contor cu nr. cont. 001391 si indicii 2727 $m^3$. Scurgerea s-a depistat după contor, apa se scurgea prin mantaua de protecție și nu ieșea la suprafața, ajungând la str. Ștefan cel Mare prin rețeaua veche. Apa care a curs nu a trecut prin canalizare” (f.d.6).

Conform procesului-verbal nr. 1 din 27 ianuarie 2022, la nr. 2 din tabel, pentru consumatorul Boris Stavila, mun. *****/1, Comisia specială din cadrul societății pe acțiuni „Regia Apă Canal-Orhei” a decis de ieșit la fața locului și de stabilit modalitatea de deconectare. De inclus la calcul volumul de apă înregistrat pe contor în mărime de 2727 $m^3$ în sumă de 44177,40 lei și de prezentat notă informativă de la reprezentantul secției apă referitor la scurgerea produsă (f.d.7).

Prin Actul nr. 1 din 15 aprilie 2022, reprezentantul Regiei Apă-Canal Orhei SA a indicat că la adresa din mun. *****/1, nu a avut acces pentru a deconecta consumatorul de la rețeaua de apă (f.d.8).

Prin notificarea cu nr. 269-06 din 09 iunie 2023, Tudor Stăvilă a fost somat despre necesitatea stingerii datoriei acumulate în sumă de 44177,40 lei, în urma neachitării serviciilor de aprovizionare cu apă (f.d.9).

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 779 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii..

În corespundere cu prevederile art. 858 alin. (1)- (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit prevederilor Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13.12.2013, *consumator casnic* este persoană fizică care utilizează serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare furnizat/prestat de operator, în bază de contract, pentru necesităţi casnice nelegate de activitatea de întreprinzător sau de cea profesională.

Instanța de judecată atestă că din materialele dosarului rezultă cu certitudine că potrivit actului de evidență contabilă prezentat de reclamanta SA „Regia Apă Canal-Orhei", în calitate de consumator la adresa din mun. *****, a fost înregistrat defunctul Boris Stavila (f.d.5).

Contract privind prestarea serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare între „Regia Apă Canal Orhei" și Boris Stăvilă (decedat între timp) nu a fost încheiat, fapt confirmat și de reprezentantul reclamantei în ședința de judecată.

Conform certificatului din 04 august 2023, eliberat de Agenția Servicii Publice, Serviciul cadastral teritorial Orhei, dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. *****, ap.1, la momentul declanșării litigiului, este înregistrat după Stăvilă Tudor (certificat nr.13359 din 31.12.2009), Victoria Stavila (certificat nr. 13359 din 31.12.2009), Ala Raevschi (certificat nr. 13359 din 31.12.2009) și Cristina Stavila (certificat de moștenitor nr. 3559 din 18.06.2013) (f.d.15).

În corespundere cu pct. 7 și 8 din hotărârea Agenţiei Naţionale Reglementare în Energetică nr. 355 din 27 septembrie 2019 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare, furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare se efectuează în bază de contract încheiat între operator şi consumator. Operatorul asigură furnizarea/prestarea neîntreruptă a serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare în baza contractului încheiat cu consumatorul în condiţiile stabilite de Legea nr. 303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare.

Furnizarea serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare se efectuează în bază de contract încheiat între operator şi consumator.

Conform pct. 54 și 56 din același Regulament, în cazul decesului consumatorului casnic, pe parcursul perioadei de stabilire a moştenitorului(ilor) imobilului persoanei decedate, furnizorul, la solicitarea unuia din succesorii la moştenire, încheie contractul de furnizare/prestare, cu condiţia achitării datoriilor create la acest loc de consum şi achitării plăţii preventive pentru serviciul furnizat/prestat, în valoarea estimată din media consumului a ultimilor trei luni. Dacă moştenitorii nu îndeplinesc această cerinţă, operatorul este în drept să deconecteze instalaţiile interne de apă şi de canalizare de la sistemul public de alimentare cu apă şi de canalizare.

În situaţia în care există mai mulţi moştenitori ai imobilului persoanei decedate, aceştia achită datoriile existente pentru serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare, iar unul dintre ei, cu acordul scris al celorlalţi moştenitori, încheie din numele său contractul de furnizare/prestare a serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare. Dacă moştenitorii nu îndeplinesc această cerinţă, operatorul este în drept să deconecteze instalaţiile interne de apă şi de canalizare de la sistemul public de alimentare cu apă şi de canalizare.

Prin urmare, instanța conchide neechivoc că cu copârâții Tudor Stăvilă, Ala Raevschi, Victoria Stavila și Cristina Stavila, reclamanta „Regia Apă-Canal Orhei" societate pe acțiuni, nu a avut și nu are încheiat contract privind prestarea serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare.

La acest capitol, instanța va respinge argumentul reprezentantului reclamantei, „Regia Apă Canal-Orhei", precum că au fost transmise mai multe solicitări către copârâți pentru a fi încheiat contractul de prestare a serviciilor, or acest argument a fost unul pur declarativ, nefiind atașate la materialele cauzei probe în acest sens. Nici în ședința de judecată nu s-au prezentat argumente plauzibile.

În urma reiterării circumstanțelor enumerate supra, intanța notează că societatea pe acțiuni "Regia Apă Canal-Orhei", prestând servicii de furnizare de apă potabilă (operator), a inițiat un litigiu împotriva lui Tudor Stăvilă, Ala Raevschi, Victoria Stavila și Cristina Stavila cu privire la încasarea datoriei în mărime de 44177,40 lei cu titlu de plată pentru serviciile comunale de aprovizionare cu apă potabilă și canalizare, pentru locul de consum din mun. Orhei, str. Renașterii Naționale, nr 24, ap. 1.

Conform art. 15 alin. (2) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare nr. 303 din 13.12.2013, în raport cu consumatorii, operatorul are următoarele obligaţii: g) să instaleze, să repare, să înlocuiască şi să verifice metrologic contoarele de apă conform prevederilor art. 26; h) să nu admită discriminarea consumatorilor, să calculeze plata pentru serviciul furnizat/prestat în baza tarifelor aprobate, a indicaţiilor contoarelor de apă, iar în lipsa acestora, pe durata verificării metrologice periodice, sau în cazul deteriorării din motive ce nu pot fi imputate consumatorului, să calculeze plata pentru volumul de apă consumată, reieşind din volumul mediu lunar, înregistrat în ultimele 3 luni pînă la verificare (deteriorare).

Instanța reliefează că potrivit art. 16 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare nr. 303 din 13.12.2013, în raport cu consumatorii, operatorul are următoarele drepturi: a) să factureze şi să încaseze lunar contravaloarea serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare furnizat/prestat, în conformitate cu tarifele aprobate şi cu modul stabilit de prezenta lege, cu alte acte normative în vigoare; b) să aplice consumatorilor penalităţi pentru neachitarea, în termenul stabilit în contract, a serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare furnizat/prestat, în conformitate cu art. 27 alin.(5), c) să aibă acces la contoarele de apă ale consumatorilor cu care a încheiat contracte de furnizare/prestare a serviciului

public de alimentare cu apă şi de canalizare, la instalaţiile aflate pe proprietatea consumatorului pentru citirea indicaţiilor contorului de apă, pentru prezentare la verificarea metrologică şi pentru controlul integrităţii contorului de apă şi al sigiliilor aplicate acestuia, precum şi pentru deconectarea instalaţiilor interne de apă şi de canalizare ale consumatorului în cazurile prevăzute de actele legislative şi de alte acte normative în domeniu. Accesul se va efectua doar în prezenţa consumatorului sau a reprezentantului acestuia.

În conformitate cu art. 18 al Legii pre-citate, consumatorul are următoarele drepturi: b) să fie prezent personal sau să desemneze expres o persoană care să asiste la citirea indicaţiilor contorului, la efectuarea verificării metrologice de expertiză şi a controlului integrităţii contorului de apă şi a sigiliilor aplicate acestuia, precum şi la deconectarea instalaţiilor sale interne de apă şi de canalizare în cazurile prevăzute de actele legislative şi de alte acte normative în domeniu; f) să primească, la cerere, informaţii privind tarifele în vigoare şi calitatea apei, privind volumul consumului de apă, plăţile şi penalităţile calculate şi achitate.

Potrivit art. 26 din Legea nr. 303 din 13.12.2013, volumul de apă furnizat consumatorului şi volumul de apă uzată evacuată în sistemul de canalizare şi recepţionate de către operator se determină în baza indicilor înregistraţi de contorul de branşament.

Alin. (6) al aceluiaşi articol stabileşte că consumatorul este responsabil pentru păstrarea integrităţii contorului şi a sigiliilor aplicate în conformitate cu contractul încheiat cu administratorul/operatorul, iar conform alin. (7)-(9) din acelaşi articol, verificarea metrologică a contoarelor se efectuează la expirarea termenului de verificare metrologică de expertiză, stabilit în lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal în laboratoarele desemnate de către autoritatea centrală de metrologie, cu participarea părţilor interesate. În cazul rezultatelor negative ale verificărilor metrologice, contorul de apă se înlocuieşte sau se repară. Operatorul şi consumatorul de apă pot iniţia verificarea metrologică de expertiză a contoarelor înainte de termen în cazul în care una dintre părţi înaintează reclamaţie. Dacă reclamaţia se confirmă, se fac recalculări, iar dacă nu se confirmă, cheltuielile de verificare le suportă reclamantul. Demontarea contoarelor instalate la branşamente/racorduri se efectuează de către operator sau de către consumator cu coordonarea prealabilă în scris cu operatorul.

Conform art. 27 al Legii sus-menționate, facturarea serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare se efectuează în conformitate cu prevederile contractului de furnizare/prestare a serviciului. Serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare se facturează lunar, în baza volumelor determinate conform prevederilor art. 26 şi 29 şi a tarifelor în vigoare. În lipsa contoarelor pentru determinarea volumului de ape uzate evacuate, serviciul public de canalizare se facturează la un volum egal cu volumul de apă utilizată. Factura de plată pentru

serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare se emite de către operator, cu indicarea termenului de achitare a acesteia, conform prevederilor contractului.

Deopotrivă, este lesne de relevat faptul că la materialele dosarului nu există nicio factură emisă de către reclamantă în adresa copârâților Tudor Stăvilă, Victoria Stavila, Cristina Stavila și Ala Raevschi. Cu alte cuvinte, obligația pozitivă ce-i incumbă societății pe acțiuni ”Regia Apă Canal-Orhei”, în temeiul actelor normative speciale, nu a fost îndeplinită. Respectiv, fie din culpa procesuală a operatorului, fie din inexistența unei asemenea facturi, dar prestarea serviciilor de către reclamantă și temeiul achitării acestora de către copârâți, nu este în niciun fel dovedită, însă în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Într-o altă ordine de idei, instanța notează că în cadrul examinării pricinii, s-a constatat că în speță, suma datoriei pretinse de 44177,40 lei, nu reprezintă contravaloarea serviciilor de furnizare a apei potabile, ci un calcul al reclamantei în urma depistării consumului ilicit de apă, sau al scurgerii cauzată de culpa copârâților.

Potrivit pct. 118, 119 din Regulamentul-cadru de organizare şi funcţionare a serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare, aprobat prin Hotărîrea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 355/2019 din 27.09.2019 (în continuare Regulamentul), plata pentru serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare se efectuează în baza facturii, emisă lunar de către operator şi înmânată consumatorului sau expediată prin poştă. La cererea consumatorului factura poate fi expediata în format electronic. Facturile se emit în baza indicilor contorului sau, după caz, serviciul calculat urmare a constatării consumului fraudulos, pentru încasarea diferenţei dintre tariful achitat şi cel care urma să fie achitat de către consumator şi plaţile suplimentare pentru depăşirea normativelor la deversarea apelor uzate în reţeaua publică de canalizare, a normelor de consum şi a tarifelor aprobate de către autorităţile administraţiei publice locale sau de către Agenţie, cu respectarea prevederilor prezentului Regulament, inclusiv la emiterea facturilor pentru plata preventivă.

Prin urmare, după cum s-a menționat și supra, reclamanta a ezitat să prezinte vreo factură de plată în care să fie menționați indicii contorului precedenți și actuali, pentru a putea fi apreciat volumul consumului. Actele de verificare a decontărilor reciproce prezentate (f.d.5), nu conferă nicio claritate, ori suma revendicată de 44177,40 lei este inclusă la rubrica ”vînzări” pentru luna ianuarie 2022, însă modul de calculare (formula), temeiul, procedura, inclusiv și factura de plată, instanței nu i-au fost prezentate.

Mai mult ca atât, potrivit pct. 87 din Regulament, în cazul depistării consumului fraudulos, reprezentantul operatorului este obligat să demonstreze acest fapt consumatorului şi să întocmească actul de depistare a consumului fraudulos...

Reprezentantul operatorului indică în act, în mod obligatoriu, modalitatea în care consumatorul a efectuat consumul fraudulos.

Pct. 89 al Regulamentului prevede că reprezentantul operatorului este în drept să demonteze, în prezenţa consumatorului, contorul, pentru ca acesta să fie prezentat la instituţia care efectuează expertiza extrajudiciară, în cazul în care presupune că respectivul contor este deteriorat, că s-a intervenit la contor sau că sigiliile operatorului sunt violate. Reprezentantul operatorului este obligat să întocmească actul de demontare, în două exemplare, câte un exemplar pentru fiecare parte. În actul de demontare se indică, în mod obligatoriu, numărul şi indicii contorului, numerele sigiliilor operatorului aplicate contorului, precum şi motivele demontării. Reprezentantul operatorului împachetează contorul şi/sau sigiliile aplicate într-o sacoşă proprie, aplică sigiliul la sacoşă şi în aceeaşi zi împreună cu consumatorul prezintă contorul la expertiza extrajudiciară, sau înmânează contorul împachetat şi sigilat consumatorului pentru a fi prezentat de acesta la expertiza extrajudiciară, în termen de 7 zile. Consumatorul nu este în drept să desigileze sacoşa în care a fost plasat contorul şi/sau sigiliile aplicate.

Potrivit pct. 130 și 93 al Regulamentul-cadru de organizare şi funcţionare a serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare, în cazul în care operatorul constată consum fraudulos de către consumator, operatorul este în drept să calculeze volumul serviciului public furnizat/prestat, care urmează să fie facturat de către operator consumatorului şi care se determină în funcţie de secţiunea branşamentului, viteza mişcării apei şi de durata consumului fraudulos. La determinarea volumului serviciului public furnizat/prestat, operatorul este obligat să ia în considerare toţi factorii care permit calcularea exactă a prejudiciului cauzat operatorului în urma consumului fraudulos (categoria consumatorului, regimul de consum, regimul de lucru al agentului economic, modalitatea consumului fraudulos, starea instalaţiilor interne ale consumatorului, necesităţile pentru care se utilizează apa, numărul de persoane ce locuiesc în apartament sau casă individuală, volumul apei înregistrat de contorul instalat la bloc etc.), fără a fi lezate drepturile legitime ale consumatorului.

Se interzice operatorului să aplice prevederile pct. 130 din prezentul Regulament în cazul în care nu a fost stabilită modalitatea prin care consumatorul a efectuat consumul fraudulos. Drept bază pentru stabilirea modalităţii de consum fraudulos vor servi actul de depistare a consumului fraudulos, concluziile raportului expertizei extrajudiciare, concluziile raportului expertizei metrologice şi rezultatele examinării altor probe acumulate de operator.

Instanța reține că la pct. 95 și 97 al Regulamentului precitat, se stipulează expres că în cazul în care operatorul a stabilit că consumatorul a utilizat fraudulos serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare, operatorul emite o decizie argumentată, cu indicarea circumstanţelor şi a motivelor ce au stat la baza emiterii acesteia. Operatorul este obligat să indice în decizie dreptul consumatorului privind

contestarea acesteia în caz de dezacord, precum și termenul de contestare. După adoptarea deciziei, operatorul emite factura pentru consumul fraudulos.

Prin urmare, instanța conchide că reclamanta deși a întocmit procesul-verbal cu nr. 1 din 27 ianuarie 2022 prin care a decis de inclus la calcul volumul de apă, înregistrat pe contor în mărime de 2727 m3, în sumă de 44177,40 lei și de prezentat nota informativă referitor la scurgerea produsă, a ezitat să prezinte care sunt de fapt motivele scurgerii de apă, modalitatea de calcul al volumul de apă înregistrat, concluziile raportului expertizei extrajudiciare sau concluziile raportului expertizei metrologice, aceste cerințe fiind prevăzute tranșant de lege.

La același aspect, instanța reține că reclamanta era obligată să ia în considerare toţi factorii care permit calcularea exactă a prejudiciului pretins în urma consumului fraudulos (categoria consumatorului, regimul de consum, regimul de lucru al agentului economic, modalitatea consumului fraudulos, starea instalaţiilor interne ale consumatorului, necesităţile pentru care se utilizează apa, numărul de persoane ce locuiesc la locul de consum, volumul apei înregistrat de contorul instalat), fără a fi lezate drepturile legitime ale consumatorului.

Mai mult ca atât, instanța ia în calcul și faptul că la locul de consum din mun. Orhei, str. Renașterii Naționale nr.24/1, după decesul defunctului Boris Stăvilă, nu locuiește nimeni. Acets fapt este probat prin însăși actul de verificare prezentat de reclamantă, or până la depistarea scurgerii de apă, în contul lui Boris Stavilă nu a fost înregistrată nicio datorie și nu a fost eliberară nicio factură.

Astfel, se conchide că o acțiune nu poate fi admisă arbitrar, mai ales în situația în care circumstanțele elucidate în cererea de chemare în judecată sunt ambigue și neprobate.

Cu alte cuvinte, instanța nicidecum nu neagă că în situația în care copârâții se fac culpabili de neîngrijirea instalațiilor din gospodărie, sau consum fraudulos de apă (constatat în modul stabilit de Regulament), urmează să repare prejudiciul cauzat reclamantei, însă procedura de revendicare a datoriei într-un asemenea caz este întemeiată pe un șir de înscrisuri specifice (probe) și indubitabil, acestea trebuie să fie atașate la dosar la etapa admisibilă și oportună.

Într-o altă ordine de idei, este lesne de accentuat că cadrul normativ relevant, aplicabil speței, impune reclamantei un șir de sarcini menite să responsabilizeze consumatorii și să cuantifice corect serviciile prestate de către operatori.

Drept urmare a normelor și înscrisurilor enumerate supra, este judicios de menționat că SA ”Regia Apă Canal-Orhei” nu a respectat procedura prevăzută de Legea specială și Regulament, mai bine zis nu a făcut dovada verificării metrologice a contorului instalat la locul de consum din mun. *****, nu a probat că scurgerea apei a fost din vina consumatorului, modalitatea măsurării volumelor de apă distribuite și facturate, iar într-un proces judiciar, ceea ce nu se probează, înseamnă că nu există. Cu alte cuvinte, instanța conchide că obligația pozitivă ce incumbă reclamantei de a măsura volumul de apă produsă, distribuită şi facturată, cu contoare de apă introduse

pe piaţă şi/sau date în folosinţă, precum şi aflate în exploatare conform cerinţelor prevăzute de Legea metrologiei nr. 19/2016, indubitabil nu a fost îndeplinită, iar actele decontărilor reciproce, anexate la materialele dosarului nu pot fi asimilate unei facturi propriu-zise, care să corespundă tuturor rigorilor actului normativ menționat. Deci, carențele sus-menționate au drept consecință netemeinicia pretenției de încasare a sumei de 44177,40 lei de la copârâți.

In concreto, problema ridicată în cadrul dezbaterii pricinii în fond ce ține de modalitatea în care un contor netestat metrologic, poate arăta date veridice, așa și nu a fost soluționată de reclamantă, iar alegația cu privire la faptul că contorul nu a fost schimbat din motiv că la locul de consum nu locuia nimeni, nu poate fi apreciat ca unul pertinent. Per-a-contrario, neîndeplinirea obligațiilor ce-i incumbă, denotă serioase vicii de procedură care în nici un caz nu pot pasa responsabilitate pe pîrîți.

În concluzie, reieșind din cele sus-enumerate și din circumstanța că reclamanta SA ”Regia Apă Canal-Orhei”, nu și-a probat revendicările sale, care ar implica răspunderea civilă a copârâților și necesitatea achitării datoriei în mărime de 44177,40 lei, instanța conchide că echivocul nu a fost înlăturat și întru evitarea admiterii unei soluții arbitrare și neîntemeiate, acțiunea urmează a fi respinsă integral.

Subsecvent, judecătorul remarcă că respingerea pretenției de bază (încasarea datoriei), are drept consecință și respingerea pretenției cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată suportate sub forma taxei de stat, deoarece în corespundere cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Respectiv, din norma indicată, emiterea unei hotărîri de respingere integrală a acțiunii, decade copârâții Tusor Stăvilă, , Ala Raevschi, Cristina Stavila și Victoria Stavila, din obligația de a compensa reclamantei cheltuielile de judecare a pricinii.

Deopotrivă, pîrîtul Tudor Stăvilă, a solicitat compensarea din contul reclamantei a cheltuielilor de judecată sub forma asistenței juridice în mărime de 1929,80 lei.

La acest capitol instanța reține că Tudor Stăvilă, a fost reprezentant în cadrul judecării cauzei de către avocatul Sergiu Jumbei, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA nr. 1886122 din 20 decembrie 2023 (f.d.40).

Prin conţinutul bonului de plată seria GL nr. 239421 din 20 decembrie 2023 (f.d.49), instanța a stabilit cu certitudine că pârâtul a achitat pentru serviciile de asistență juridică prestate de către avocatul Sergiu Jumbei, suma de 1929 (una mie nouă sute douăzeci și nouă) lei și 80 bani (f.d.49).

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Prin prisma aplicării normelor precitate dar și a Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 24.12.2012 privind modificarea și completarea Hotărîrii explicative ”cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile” nr. 25 din 28.06.2004, ținînd cont de materialele dosarului, instanța reține că nu este justificată încasarea unei sume atît de mari pentru compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică, deoarece volumul de lucru a fost unul redus, iar caracterul acestuia nu ţine de întocmirea a unui numări mare de acte, scrisori, de obţinerea anevoioasă unor probe, etc.

Așadar, avînd în vedere complexitatea cazului și acțiunile real întreprinse de către avocat, instanța conchide că suma de 1929 (una mie nouă sute douăzeci și nouă) lei și 80 bani este pe deplin rezonabilă, prin urmare acesta urmează a fi încasată din contul reclamantei SA „Regia Apă Canal-Orhei”, în beneficiul lui Tudor Stăvilă.

În contextul celor expuse supra, în conformitate cu art. 90, 94, 96, 106, 206, 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată, –

**h o t ă r ă ş t e :**

Cererea de chemare în judecată depusă de către societatea pe acțiuni „Regia Apă Canal Orhei” împotriva lui Tudor Stăvilă, Ala Raevschi, Cristina Stavila și Victoria Stavila cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la societatea pe acțiuni „ Regia Apă Canal-Orhei”, cod fiscal și număr de identificare *****, cu sediul în mun. *****, în beneficiul lui Tudor Stăvilă, născut la *****, cod numeric personal *****în beneficiul societății pe acțiuni „Regia Apă Canal-Orhei”, cod fiscal și număr de identificare *****, cu sediul în mun. Orhei, str. 31 August nr.67, cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 1929 (una mie nouă sute douăzeci și nouă) lei și 80 bani.

Hotărîrea este cu drept de apel în termen de 30 zile din data pronunţării dispozitivului hotărârii, în Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Central).

Președintele ședinței,
judecătorul /semnătura/ Eugeniu Ciubotaru

Copia corespunde originalului, judecător Eugeniu Ciubotaru